

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Reitspiesem ve věci

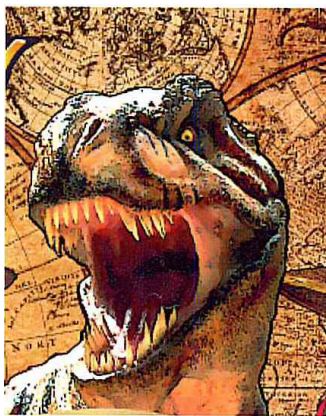
žalobkyně: **WEST MEDIA, s. r. o.**, IČ 63506572
sídlem Stará cesta 2, 312 00 Plzeň
zastoupená advokátkou JUDr. Zdeňkou Maršíkovou Nocarovou, Ph.D.
sídlem V Jirchářích 4, 110 00 Praha 1

proti
žalovaným: 1. [redacted] s. r. o., IČ [redacted]
sídlem [redacted] Česko,
2. P [redacted] N [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupení advokátem JUDr. Zdeňkem Polankou
sídlem Borská 13, 301 00 Plzeň

o žalobě na zdržení se zásahů do autorského práva

takto:

- I. Žaloba o povinnosti žalovaných č. 1 a č. 2 zdržet se sami či prostřednictvím třetích osob zveřejňování jakéhokoliv jiného šíření na jakýchkoliv propagačních či jiných materiálech a rovněž na internetové [www.\[redacted\].cz](http://www.[redacted].cz) i jakýchkoliv dalších internetových stránkách vyobrazení níže uvedeného modelu dinosaura:

o zaplacení částky 50 000 Kč s příslušenstvím od 17. 9. 2013 do zaplacení a o zaplacení částky 104 000 Kč s příslušenstvím od 17. 9. 2013 do zaplacení, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 12. 9. 2013 žalobu proti žalovaným o zdržení se do zásahu do autorského práva, když žalobkyně v rámci svých obchodních aktivit vyrábí statické i pohyblivé modely, ať už se jedná o modely zvířat včetně prehistorických zvířat – dinosaurů, kostry, či o dekorační doplňky v podobě skal, stromů a dalších doplňků pro zábavní parky, muzea a další podobné instituce. V rámci těchto svých obchodních aktivit s využitím jím vyrobených modelů provozuje žalobkyně zábavní parky pod označením „DinoPark“, v jejichž rámci prezentuje právě ozvučené statické i pohyblivé modely prehistorických zvířat (dinosaurů) v jejich životních velikostech. Mimo jiné v rámci těchto aktivit žalobkyně vytvořila i model dinosaura Tyranosaura-Rexe, který je umístěn v Dinoparku provozovaném žalobkyní v Bratislavě. Tento model dinosaura vytvořil zaměstnanec žalobkyně, a to v rámci své činnosti pro žalobkyni, jakožto svého zaměstnavatele, tedy v rámci plnění svých povinností vyplývajících z pracovněprávního vztahu k žalobkyni. Dle žalobkyně je předmětný model autorským dílem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon), neboť jde v podstatě o umělecké dílo, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti zaměstnance žalobkyně. Jedná se o tzv. zaměstnanecké dílo ve smyslu ust. § 58 odst. 1 autorského zákona, a to so ohledem na skutečnost, že jej zaměstnanec vytvořil v rámci plnění svých povinností. Žalobkyně zjistila, že žalovaný č. 1 provozuje tzv. [redacted], na adrese [redacted] a žalovaný č. 2 (jednatel žalované č. 1 a držitel domény [redacted].cz) na internetových stránkách, letáčích a plakátech propagujících tento [redacted], používají fotografie výše popsaného modelu dinosaura Tyranosaura-Rexe. Podáním ze dne 26. 9. 2013 rozšířila žalobkyně svojí žalobu o další nárok, a to nárok na zaplacení částky 50 000 Kč jako přiměřené peněžité zadostiučinění za použití autorského díla žalobkyně žalovanými a částku 104 000 Kč jako bezdůvodné obohacení na straně žalovaných z důvodu použití stejné fotografie na propagačních materiálech.
2. Žalovaní se žalobou nesouhlasili, když ani jeden ze žalovaných se nepodílel na vytvoření grafického listu dinosaura, který je nadále využíván na internetových stránkách [www.\[redacted\].cz](http://www.[redacted].cz), ale také na celé řadě propagačních materiálů, které byly vyrobeny v souvislosti s provozováním [redacted] v obci [redacted]. Tento [redacted] je součástí areálu restauračních a ubytovacích kapacit provozovaných prvním žalovaným. Zakázku na zhotovení grafického listu zadával první žalovaný proto, že součástí jedné z [redacted] je legenda o pravěku a právě toto období je pak znázorňováno v podobě dinosaura. Grafický list byl vypracován panem M [redacted] I [redacted] ze společnosti I [redacted] D [redacted]. Tento zpracovatel ubezpečil oba žalované, že svým dílem, tedy grafickým listem dinosaura, neporušuje žádná

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.

autorská práva jiných subjektů.

3. Soud ve věci rozhodl rozsudkem dne 4. 6. 2014 č. j. 46Cm 28/2013 – 182 tak, že žalobě vyhověl. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní včas odvolání, o kterém rozhodl Vrchní soud v Praze dne 9. 5. 2016 usnesením tak, že rozsudek soudu I. stupně zrušil ve výrocích I., II., IV. a V. a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Z předešlého rozhodování tedy zůstalo v platnosti zamítnutí žaloby co do částky 79 000 Kč. Tento výrok, a to výrok III. rozsudku soudu I. stupně, zůstal nezměněn a nabyl právní moci. Soud odvolací soudu I. stupně vytkl chyby, když měl zpracovat znalecký posudek a dále se zabývat dalšími otázkami, o kterých Vrchní soud v Praze hovořil ve svém zrušujícím usnesení, načež na toto rozhodnutí soud I. stupně odkazuje. Jednou z vad bylo to, že soud nerozhodl o změně žaloby, když soud toto napravil v průběhu řízení po zrušení rozsudku soudem II. stupně, a to konkrétně při ústním jednání dne 25. 6. 2018.
4. Žalobkyně posléze podáním ze dne 22. 8. 2016 doplnila svá skutková tvrzení, že ke stažení předmětného vyobrazení dinosaura, k čemuž směřovala žaloba, došlo až po podání žaloby během jara 2014. Z toho vyplývá, že nejdéle ve druhém čtvrtletí roku 2014 došlo k porušování práv tvrzených žalobkyní žalovanými. Soud proto při ústním jednání dne 5. 9. 2016 poučil žalobkyni v souladu s § 43 odst. 1 o. s. ř., aby doplnila své podání, neboť je neurčité, a to ohledně ukončení doby, ve které se měli žalovaní bezdůvodně obohatit tak, jak požadováno žalobou a dále ještě požadoval soud další doplnění skutkových tvrzení. Žalobkyně na to reagovala a opět doplnila svojí žalobu, resp. svá skutková tvrzení, tak, že žalovaný se bezdůvodně obohatil na úkor žalobkyně jednáním spočívajícím v tom, že jako provozovatel ██████████ ██████████ ██████████ na internetových stránkách www.██████████.cz propagoval v inkriminovaném období do 7. 4. 2014 vyobrazení modelu dinosaura Tyranosaury-Rexe, k němuž náleží autorská práva, resp. jejichž vykonavatelem je právě žalobkyně, neboť se v případě předmětného modelu jedná o zaměstnanecké autorské dílo. Žalovaná č. 1 se dopustila protiprávního jednání tím, že propagovala, resp. měla vyobrazený předmětný obrázek dinosaura na svých webových stránkách, a žalovaný č. 2 je jednatelem žalované č. 1 a je držitelem domény www.██████████.cz.
5. Soud při ústním jednání dne 25. 6. 2018 poučil žalobkyni o tom, že je povinna doplnit skutková tvrzení a navrhnout důkazy a ohledně bezdůvodného obohacení na straně žalovaných a požadovaného zadostiučinění požadovaného po žalovaných tak, aby bylo zřejmé ve skutkové rovině, čím došlo k bezdůvodnému obohacení na stranách žalovaných a jak je koncipováno požadované zadostiučinění požadované žalobkyní po žalovaných, a to i s pohledem na konkrétní požadované částky. K těmto doplněným skutkovým tvrzením je třeba označit důkazy, které by prokazovaly právě výši požadovaného bezdůvodného obohacení na straně žalovaných a také důkazy k prokázání výše požadovaného zadostiučinění. K tomuto poučení žalobkyně se vyjádřila přípisem ze dne 3. 7. 2018, ve kterém uvedla, že žalovaní chovají absolutní neúctu nejen k autorským právům žalobkyně, ale i k vykonatelnému rozhodnutí soudu, k tomu je dále nutno přidat časový aspekt celé věci, jak vyplývá z výše uvedeného k porušování práv žalobkyně, docházelo ze strany žalovaných po dlouhou dobu. Žalobkyně dále uvedla, že alespoň 10% pokles tržeb byl zapříčiněn jednáním žalovaných, přičemž uvedených 10% představuje částku 319 596 Kč. Právě uvedené dále potvrzuje dle názoru žalobkyně, že jí požadované peněžité přiměřené zadostiučinění ve výši 50 000 Kč je zcela přiměřené a plně odůvodnitelné. Bezdůvodné obohacení ve výši 104 000 Kč je dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem a mohla být klidně i vyšší a z toho důvodu, že v případě výše uvedených společností se jednalo o přímé konkurenty žalobkyně, zatímco žalovaní, resp. žalovaný č. 1, provozuje výše uvedený zábavní park tzv. ██████████ zcela zřejmě jako přímý konkurent žalobkyně, navíc svým jednáním mohli žalovaní navodit dojem, že tzv. ██████████ provozovaný žalovaným č. 1 je jakousi filiálkou či pobočkou Dinoparku v Plzni provozované žalobkyní.

6. Z vyobrazení internetové stránky www.████████.cz soud zjistil, že na těchto stránkách, resp. na titulní stránce, je nad nápisem „████████“ obrázek dinosaura, který je dle žalobního petitu autorským dílem žalobkyně, resp. jejího zaměstnance, když tato fotografie je shodná s fotografií v žalobním návrhu.
7. Z fotografií na čl. 82 – 84 soud zjistil, že je zde vyobrazen dinosaurus v přírodě a je to, co se týká hlavy, stejný dinosaurus jako je na internetových stránkách www.████████.cz a jenž je také zobrazen v žalobě. Z fotografie na čl. 100 soud dále zjistil, že dinosaurus je vyobrazen také na billboardu a na internetových stránkách v jiné podobě, byť se jedná o stejného dinosaura.
8. Z výsledku svědka M██████ I██████ soud zjistil, že logo, které využívá žalovaný č. 1 a 2, dělal někdy v dubnu či květnu 2012, požadavek byl hlava dinosaura. Z jeho formy vycházel z fotky, kterou stáhl a provedl jen retuši, aby něco zvýraznil, obrysy atd. Svědek ji objevil na několika stránkách a měl za to, že se jedná o volnou fotku k distribuci, když se navíc objevila i ve vědeckém pojednání o dinosaurech.
9. Z výsledku svědka V██████ S██████ soud zjistil, že jako zaměstnanec žalobkyně se podílel na výrobě dinosaura v DinoParku Bratislava, když se jedná o dinosaura, jenž je předmětem tohoto sporu a je vyobrazen na fotografiích, které soud výše uvedl, a to na fotografiích na čl. 82 – 84 spisu.
10. Z usnesení Městského soudu v Praze č.j. 32C 132/2013 – 56 ze dne 24. 3. 2014 soud zjistil, že žalobkyně žalovala společnost SVOJTKA & Co., s.r.o., když řízení bylo zastaveno a žaloba byla podána z důvodu porušení autorských práv žalobkyně. Z dopisu ze dne 6. 10. 2012, 10. 4. 2011, 17. 4. 2013, 25. 7. 2013 a 12. 4. 2013 soud zjistil, že žalobkyně činila kroky i proti jiným osobám, a to i v zahraničí, které porušovaly její autorská práva.
11. Z faktury ze dne 31. 5. 2011 č. 21440569 soud zjišťuje, že žalobkyně fakturovala společnosti CLEMENTONI Spa částku 4000 EURO za autorská práva k využití fotografie Tyranosaurus-Rex pro užití v rámci Evropy – krabicové hry – v období 2009 – 2012.
12. Ze smlouvy o poskytnutí licence soud zjistil, že žalobkyně umožnila společnosti ve Španělku produkovat reklamu a propagační materiály pro výstavu dinosaurů za úplatu ve výši 2000 EURO.
13. Ze znaleckého posudku č. 001/2017 znalce Mgr. A. Karla Dvořáka soud zjistil, že zkoumaná socha, jenž se nachází v Bratislavě v DinoParku, a to socha Tyranosaurus-Rex, byla vytvořena zaměstnancem žalobkyně. Tato socha je jednoznačným předobrazem dinosaura na propagačních materiálech žalované strany, když na této skutečnosti nemění nic ani to, že fotografie byly upraveny v příslušných grafických programech, nebo to, že bylo pozměněno konturování, barevnost apod. V daném případě se jedná nade vši pochybnost o plagiátorství a zkoumaná plastika vystavená v Bratislavě splňuje veškeré nároky na plastické umělecké dílo a je tedy autorskou sochou a originálem v pravém slova smyslu.
14. Z výsledku znalce Mgr. A. Karla Dvořáka soud zjistil, že znalec plně odkázal na svůj znalecký posudek a doplnil, že nezáleží na námětu, důležité je, za jakým účelem objekt vznikl, přičemž není rozhodná ani velikost, ale v daném případě i s přihlédnutím k velikosti daného objektu se nepochybně jedná o umělecké dílo vytvořené, které se nachází v DinoParku v Bratislavě, jedná se o jedinečný objekt, neboť tento vznikl z formy a neexistují k němu další jiná paralelní díla.
15. Z vyčíslení poklesu návštěvnosti DinoParku Plzeň soud zjistil, že průměrná návštěvnost v letech 2008 – 2011 byla 201 353 návštěvníků, přičemž v roce 2013 byl pokles o 35 164 návštěvníků oproti průměru v letech 2008 – 2011 a v roce 2012 byl pokles o 18 102 návštěvníků. Při poklesu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.

počtu návštěvníků došlo k poklesu tržeb ve výši 3 195 960 Kč.

16. Z výpisu z účtů soud zjistil, že od společnosti SHUTTERSTOCK IMAGES došlo k platbě žalobkyně za využití díla ve výši 1 980,5 EUR.
17. Z faktury daňového dokladu NAKLADATELSTVÍ SUN s. r. o. soud zjistil, že bylo provedeno žalobkyni k úhradě 36 300 Kč za autorská práva k dílům modelů dinosaurů.
18. Z ceníku dle způsobu a rozsahu užití díla na jeden rok soud zjistil, že ceny jsou v rozmezí 1 800 Kč až 20 000 Kč za rok.
19. Z dopisu z č.l. 369 soud zjistil, že I. Š. by si naučtoval za fotopráce včetně ceny za užití díla a převodu autorských práv částku 10 500 Kč.
20. Z čestného prohlášení jednatele společnosti WEST MEDIA, s. r. o. bylo zjištěno, že pokud by opět mělo dojít k propagační fotografii dinosaura, bylo by účtováno 30 000 Kč bez DPH.
21. Z výpisu z účtu č.l. 371 a 372 bylo zjištěno, že došlo k platbě 3 475,72 EUR žalobkyni za užití díla.
22. Z Print Screenu webových stránek [redacted] soud zjistil, že vyobrazení dinosaura ze žaloby se na stránkách objevovalo 9. 9. 2013 i 6. 1. 2014.
23. Z faktury z č.l. 25 soud zjistil, že společnosti CLEMENTONI Spa byla zaslána faktura na částku 4 000 EUR za využití fotografie Tyranosaurus-Rex pro užití v rámci Evropy – krabicové hry, čemuž odpovídá smlouva uzavřená 19. 7. 2011, resp. 8. 8. 2011, a jenž je ve spise na č.l. 26 – 36.
24. Z vyhledávání v registru domén ohledně www.[redacted].cz soud zjistil, že držitelem je P. N. [redacted].
25. Další důkazní návrhy soud zamítl z důvodu jejich nadbytečnosti, neboť je prokázán dostatečně skutkový děj a stav tak, aby soud mohl rozhodnout o dané věci, když byly splněny pokyny odvolacího soudu v jeho právním názoru, jímž je soud I. stupně vázán. Soud I. stupně tedy činil v souladu s právně závazným stanoviskem a právním názorem soudu odvolacího vyjádřeném v jeho rozhodnutí, kterým byl zrušen rozsudek soudu I. stupně.
26. Podle § 2 odst. 1 autorského zákona je předmětem práva autorského dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen „dílo“). Dílem je zejména dílo slovesné, vyjádřené řeší nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické. Soud má za to, že socha dinosaura tak, jak se nachází v DinoParku v Bratislavě je nepochybně autorským dílem, které vytvořil zaměstnanec žalobkyně v rámci plnění svých zaměstnaneckých povinností vyplývajících z pracovněprávního vztahu mezi tímto zaměstnancem a žalobkyní. Toto bylo nepochybně prokázáno výsledkem svědka S. [redacted] a dále znaleckým posudkem znalce Dvořáka a jeho znaleckým výsledkem. Jak vyplynulo z těchto důkazů a zejména ze znaleckého posudku, musí se jednat o jedinečný výsledek tvůrčí činnosti. V daném případě je to skutečně jedinečný výtvarný výtvor tvůrce činnosti, který lze zařadit pod kategorizace tohoto paragrafu jako dílo výtvarné podkategorie dílo sochařské. V daném případě socha dinosaura Tyranosaurus-

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.

Rex, který je umístěn v Dinoparku Bratislava, je fantazijním dílem, resp. vymyšlenou sochou zaměstnance žalobkyně která, byť na základě jistých vědeckých poznatků a obecně vnímané podoby tohoto dinosaura na veřejnosti a veřejností, vycházející nejen ze slavných filmů režiséra Spielberga, ale možno i z dalších obrázků ve vědecké činnosti, kdy tento dinosaurus si víceméně musí být podobný s jinými dinosaur, ale v tom provedení, v kterém je proveden žalobkyní, potažmo jejím zaměstnancem, je jedinečný výtvar na základě tvůrčí činnosti autora, proto lze toto dílo nepochybně považovat za autorské dílo právě v souladu s § 2 odst. 1. Nelze přitakat k závěru žalovaných, že by tomu tak nebylo, a to ani s odkazem na judikát 30Cdo 739/2007, když se jedná o judikát Nejvyššího soudu České republiky, který se zabýval sloganem z písně známého českého autora, v daném případě nelze dle názoru soudu tento judikát aplikovat, nicméně z jeho obsahu vyplývá, že dinosaurus je autorským dílem tak, jak to označila žalobkyně a jak soud s tímto souhlasí.

27. Z výsledku svědka I. ■■■ naopak bylo zjištěno, že převzal fotografii z internetu, která se mu mohla zdát volně šiřitelná, ale převzal ji tak, jak ji převzal a bylo u soudu nepochybně prokázáno, že se jedná o fotografii dinosaura umístěného v Dinoparku v Bratislavě, který patří pod ochranu autorského práva žalobkyně, potažmo jejího zaměstnance. Tato skutečnost, a to zejména to, že si myslel pan svědek, že je to volně šiřitelné, ho nikterak nezbavuje, potažmo ani žalované, odpovědnosti za porušení autorského zákona.
28. O tom, že se jedná o zaměstnanecké dílo, tzn. že zaměstnavatel vykonává svým jménem a na svůj účet autorova majetková práva k dílu, je odůvodněn ust. § 58 odst. 1 autorského zákoníku, když není-li sjednáno jinak, zaměstnavatel vykonává svým jménem a na svůj účet autorova majetková práva k dílu, která autor vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovněprávního či služebního vztahu k zaměstnavateli nebo z pracovního vztahu mezi družstvem a jeho členem (zaměstnanecké dílo). Zaměstnavatel může právo výkonu podle tohoto odstavce postoupit třetí osobě pouze se svolením autora leda, že se tak děje při prodeji podniku nebo části.
29. Z výše uvedeného ust. § 58 odst. 1 o.s.ř. je nepochybná autorská a aktivní legitimace žalobkyně v daném sporu, když se právě jedná o zaměstnanecké dílo zaměstnance S. ■■■, když žalobkyně vykonává svým jménem a na svůj účet autorova majetková práva k dílu, neboť toto dílo svědek S. ■■■ vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovněprávního vztahu k žalobkyni.
30. Z těchto důvodů má soud za to, že žaloba podaná žalobkyní byla oprávněná co se týká její aktivní legitimace a skutkové situace, že ochrana práv a prosazování práv díla vytvořené zaměstnancem náleží do sféry činnosti žalobkyně.
31. Soud se dále zabýval tím, zda-li jsou žalovaní pasivně legitimováni a došel k závěru, že ano. Žalovaný č. 1 jakožto provozovatel ■■■ měl na svých webových stránkách a propagačních materiálech autorské dílo žalobkyně a žalovaný č. 2, jak vyplývá z přehledu domén, byl vlastníkem této domény a byl a je jednatelem žalované č. 1.
32. Jak vyplynulo v průběhu řízení, vyobrazení dinosaura, které užíval žalovaný č. 1, potažmo žalovaný č. 2, bylo užíváno nejméně do 9. 1. 2014, jak vyplynulo z Print Screenu webové stránky www.■■■■.cz. Tedy v průběhu jednání přestalo být porušováno autorské právo žalobkyně.
33. Podle § 40 odst. 1 písm. b) autorského zákoníku autor, do jehož práv neoprávněně bylo zasazeno nebo jehož právo ohrozí neoprávněný zásah, může se domáhat zejména zákazu ohrožení svého práva včetně hrozícího opakování nebo neoprávněného zásahu do svého práva, zejména zákazu neoprávněné výroby, neoprávněného obchodního odbytu, neoprávněného dovozu nebo vývozu originálu nebo rozmnoženin či napodobenin díla, neoprávněného sdělování díla veřejnosti jakož i neoprávněné propagace včetně inzerce a jiné reklamy.

34. Vzhledem k tomu, jak již bylo řečeno, k zásahu již nedocházelo, bylo nutno prokázat, že zde hrozí opakovaný zásah. Soud se v daném případě neztotožnil s právní argumentací žalobkyně a shledal, že důvod zde není, neboť jak vyplynulo z celého dokazování a ze skutkových tvrzení žalovaných, bylo dílo, které bylo poято do propagačních materiálů žalovaných, staženo omylem a nedopatřením ze stránek, které byly volně dostupné a jenž se prezentovaly jako stránky, jimiž lze volně nakládat, což ovšem nebyla pravda a samozřejmě není to důvod pro to, aby se žalovaní zprostili své odpovědnosti, ale je to důvod, který soud vidí v tom, že zde nehrozí opakování této činnosti. Žalovaní namítali, že se nejedná o autorské dílo, ale soudem bylo prokázáno, a to zejména znaleckým posudkem znalce Dvořáka, že se jedná o autorské dílo, které splňuje znaky originality a je tudíž chráněno autorským zákoníkem. Žalovaní přestali dle tvrzení žalobkyně k 8. 4. 2014 toto vyobrazení používat a soud má za to, že zde nehrozí, že by zde bylo opakované toto používání, neboť i z logiky věci je pro žalované daleko jednodušší než aby se „hádalí“ o autorství, použít jiného dinosaura tak, jak ho používají nyní, který není autorským dílem žalobkyně a soud má za to, že používat ho znovu vzhledem k nákladům na vyhotovení nových propagačních materiálů [REDAKCE] je zcela neekonomické a nereálné. Z těchto důvodů byla žaloba zamítnuta ohledně porušování autorských práva a hrozby opakovaného používání autorského díla žalobkyně.
35. Soud zamítl žalobu jako celek, tedy i o zaplacení částky 50 000 Kč s příslušenstvím a částky 104 000 Kč s příslušenstvím, neboť má za to, že zde žalobkyně neunesla povinnost skutkově tvrdit a skutkově dokazovat, ačkoliv byla řádně poučena soudem, na což soud odkazuje v úvodu tohoto rozsudku. Co se týká prokazovaných skutečností ohledně škody nebo zadostiučinění, která vznikla žalobkyni, jak skutkově tvrdí ohledně poklesu tržeb a poklesu návštěvnosti DinoParku Plzeň v roce 2012 a 2013, neprokázala žalobkyně, že by toto souviselo s jednáním žalovaných, tedy že by parazitovali a běžnému návštěvníkovi dali možnost být klamáni ohledně toho, že se jedná o jakousi pobočku či druhou participující atrakci v rámci Plzeňského kraje. Soudu jsou obě dvě atrakce, tzn. DinoPark i [REDAKCE], známy i z osobních zkušeností a je nanejvýš zřejmé, že každá z těchto atrakcí, z těchto podnikatelských aktivit, směřuje do úplně jiného oboru. DinoPark je svým zaměřením seznámení obyvatel s prahistorií s populárními dinosaury v podobě soch různých velikostí, různého technického vyhotovení, kdežto [REDAKCE] je čistě atrakcí spočívající ve velmi populárním, zejména ve Spojených státech, [REDAKCE], tedy nikoliv sportovního odvětví, které je u nás vedeno, ale jsou zde dělány [REDAKCE], které jsou přičteny různým námětům, když shodou okolností jedna se týká dinosaurů. Je skutečně pravda, že žalovaní dle názoru soudu použili na propagační materiál hlavu dinosaura, který, jak již bylo výše vysvětleno, je autorským právem žalobkyně chráněn, nicméně běžný návštěvník a spotřebitel dle názoru soudu nemůže být oklamán nebo přiveden v omyl, neboť i na těch tiskových materiálech, které byly prováděny soudu v Print Screenech, to není pouze o dinosaurovi, byť byl hlavním obrázkem, ale jsou tam i další odvětví, obory, témata, kterými se [REDAKCE] zabývá. Z těchto důvodů má soud za to, že žalobkyně neprokázala, že by pokles jejich tržeb byl zapříčiněn protiprávním jednáním žalovaných. Stejně tak se nepodařilo prokázat žalobkyni cenu licenčních poplatků, byť jsou tam důkazy ohledně plateb, nicméně je rozdíl, jestli nějaká firma poskytne licenční smlouvu v řádech tisíců korun, tisíců EUR, kdy například CLEMENTONI prodávali své společenské hry po celé Evropě nebo že Nakladatelství Sun použilo vyobrazení dinosaura žalobkyně ve svých knihách. Pouhým vyspecifikováním cen, za které byly a za které poskytovala žalobkyně licenci nebo za které by to poskytla jiná odborná firma, v daném případě nebylo dostatečně prokázáno žalobkyni, že by to byla výše bezdůvodné obohacení, kterého žalovaní dosáhli, neboť sice používali po nějaký čas neoprávněně hlavu dinosaura, ale licence by musela být prokázána a soud k tomu směřoval i poučením žalobkyně, že byla pro použití na konkrétních materiálech viz letáky po to dobu, v jakém rozsahu oslovovala veřejnost a kolik by takováto licence stála v čase a místě obvyklém. Nelze tedy mít za to, že v čase a místě obvyklém jsou ty licenční poplatky, které žalobkyně doložila

k důkazu, tudíž žalobkyně dle názoru soudu neprokázala výši bezdůvodného obohacení jednáním žalobkyně v období, kdy používala protiprávně vyobrazení hlavy dinosaura. Z těchto všech výše uvedených důvodů soud žaloba zamítl.

36. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 150 o. s. ř., když jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit právního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.
37. V daném případě soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku, když má za to, že jsou zde právě dány důvody hodné zvláštního zřetele, a to ve prospěch žalobkyně, která musela strpět po relativně dlouhou dobu porušování práva ze strany žalovaných k autorskému právu, jak bylo vysvětleno výše, přesto ovšem pokračovala ve svém sporu, kdy výsledek závisel na rozhodnutí soudu, tzn. čistě na jeho úvaze, zda-li hrozí další neoprávněný zásah či jeho opakování, zde soud aplikoval do § 150 podle analogie předpoklad § 142 odst. 3, když rozhodnutí o úspěchu bylo čistě na úvaze soudu ohledně hrozby opakování protiprávního jednání žalovaných. Je pravda, že žalobkyně sice nebyla ve věci úspěšná ohledně finančních částí svého požadavku, nicméně vzhledem k tomu, že ochrana autorského práva je dle názoru soudu daleko důležitější a závažnější než finanční plnění odpovídající z porušení těchto práv, soud zde právě shledal důvody hodné zvláštního zřetele tak, že nepřiznal úspěšným žalovaným náhradu nákladů řízení vůči žalobkyni.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve dvojím vyhotovení.

Plzeň 18. 12. 2018

Mgr. Michal Reitspies v. r.
samosoudce